

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant stażysta Magdalena Mazurkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2017 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. N.

przeciwko K. N. (1)

o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny wygasł

1. uchyła wyrok zaoczny z dnia 10 listopada 2016 roku,
2. powództwo oddala,
3. zasądza od powoda A. N. na rzecz pozwanego K. N. (1) kwotę 1200 (tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu poniesionych kosztów zastępstwa procesowego, a w pozostałym zakresie pozostawia strony przy poniesionych kosztach postępowania.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 1 marca 2016 roku (data prezentaty) A. N. wniósł o uchylenie jego świadczeń alimentacyjnych zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 6 maja 2009 roku, sygn. akt VI RC 106/09 na rzecz jego syna K. N. (1) w kwocie 600 zł, płatnych do rąk matki pozwanego do dnia 10-ego każdego miesiąca oraz wniósł o zasądzenie kosztów procesu od pozwanego na jego rzecz według norm przepisanych. (k. 1-2 pozw)

Wyrokiem zaocznym z dnia 10 listopada 2016 roku Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie ustalił, że z dniem 10 listopada 2016 roku wygasł obowiązek alimentacyjny powoda A. N. wobec jego syna K. N. (1) urodzonego (...), ustalony ostatnio wyrokiem tutejszego Sądu z 6 maja 2009 roku w sprawie sygnatura akt VI RC 106/09 na kwotę 600 (sześćset) złotych miesięcznie oraz pozostawił powoda przy poniesionych kosztach postępowania (k. 24 wyrok zaoczny)

Pozwany K. N. (1) w ustawowym terminie złożył sprzeciw od wyroku zaocznego z dnia 10 listopada 2016 roku, wnosząc jednocześnie o oddalenie powództwa A. N. o uchylenie obowiązku alimentacyjnego oraz wniósł o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 33-35 sprzeciw od wyroku zaocznego)

Strony pozostały przy opisanych stanowiskach procesowych.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. N. (1) urodzony dnia (...) pochodzi ze związku małżeńskiego A. N. i M. N. (okoliczność bezsporna)

Wyrokiem z dnia 21 września 2006 roku Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie wydanym w sprawie o sygn. akt I C 800/06 rozwiązał związek małżeński A. N. i M. N. bez orzekania o winie. W wydanym wyroku Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie kosztami utrzymania małoletnich dzieci A. N. i M. N., tj. K. N. (1) i K. N. (2) obciążył oboje rodziców, ustalając udział ojca w tych kosztach na kwotę po 400 zł miesięcznie, płatną do rąk matki do 10 dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat (k. 4-5 akt o sygn. VI RC 106/09 kserokopia wyroku)

Następnie wyrokiem z dnia 6 maja 2009 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI RC 106/09 Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie podwyższył alimenty od A. N. zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 21 września 2006 roku, sygn. akt I C 800/06 na rzecz małoletnich dzieci K. N. (2) i K. N. (1) z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 600 zł miesięcznie na każde dziecko, tj. łącznie 1200 zł na dwoje dzieci, płatne do rąk matki M. N. do dnia 10 każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 1 kwietnia 2009 roku (k. 57-58 akt o sygn. VI RC 106/09 wyrok)

W dacie wydania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów powód **A. N.** miał 33 lata, był żołnierzem zawodowym i jego zarobki wynosiły około 5000 zł netto miesięcznie. Spłacał on wówczas trzy kredyty w łącznej wysokości 1200-1500 zł miesięcznie. (k. 28 akt o sygn. VI RC 106/09 zaświadczenie o zarobkach, k. 55 akt o sygn. VI RC 106/09 zeznania powoda)

Powód **A. N.** ma obecnie 44 lata i w dalszym ciągu jest żołnierzem zawodowym. Jego średnie miesięczne wynagrodzenie w okresie 01.2017 – 03.2017 r. wyniosło 10.337,48 zł netto. W 2014 roku osiągnął on dochód w wysokości 115.675,00 zł (tj. 9639,58 zł brutto miesięcznie), zaś w 2015 roku osiągnął on dochód w wysokości 122.727,71 zł (tj. 10227,31 zł brutto miesięcznie).

Poza alimentami na pozwanego, powód płaci alimenty na córkę w wysokości 1000 zł miesięcznie. Powód od dłuższego czasu nie posiada kontaktu ze swoimi dziećmi (nie widział pozwanego przez okres blisko dwóch lat) i nie posiada aktualnych informacji na temat swoich dzieci, w tym na temat stanu zdrowia jego syna. Jego zdaniem pozwany jest w stanie utrzymać się samodzielnie, gdyż rekonwalescencja po operacji przepukliny przebiega szybko i w krótkim czasie można wrócić do pełnej sprawności po tym zabiegu. Ponadto zdaniem powoda podjęcie przez pozwanego nauki to jest pretekst, żeby otrzymywać pieniądze. Zdaniem powoda jego możliwości zarobkowe nie ograniczają możliwości płacenia na syna, jednakże uważa on płacenie alimentów na syna za nieuzasadnione. (e-protokół rozprawy z dnia 10 listopada 2016 roku oraz e-protokół rozprawy z dnia 23 maja 2017 roku zeznania powoda, k. 16 zaświadczenie o zarobkach, k. 17-21 kserokopia deklaracji podatkowej)

W dacie wydania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów pozwany **K. N. (1)** miał 13 lat (okoliczność bezsporna).

Pozwany **K. N. (1)** ma obecnie 21 lat i jest kawalerem. Mieszka wraz z matką i pełnoletnią siostrą oraz przyrodnim rodzeństwem, które nie są dziećmi powoda, w W. przy ul. (...) w wynajmowanym domu jednorodzinnym o powierzchni około 110 m². Po ukończeniu gimnazjum pozwany rozpoczął naukę w technikum informatycznym, gdzie ukończył pierwszą klasę. Później w czasie nauki w drugiej klasie technikum, w związku z problemami z kręgosłupem i problemami z lewą nogą, przerwał na pół roku naukę i przechodził rehabilitację. W czasie rehabilitacji nie korzystał z nauczania indywidualnego. Po ukończeniu 18 roku życia pozwany rozpoczął naukę w Zaocznym Liceum Ogólnokształcącym (...) w W., tj. liceum zaocznym, w którym zajęcia odbywają się w trakcie weekendów. Pozwany w połowie lipca 2016 roku przeszedł pierwszą operację przepukliny. Po pierwszej operacji uzyskał zalecenie lekarzy, aby spędzał on jak najmniej czasu w pozycji siedzącej, prowadził oszczędzający tryb życia, nie dźwigał oraz nie schylał się. Pozwany w okresie od września do października 2016 roku, po upływie 2,5 miesiąca od operacji, w celach rekreacyjnych przez niecały miesiąc (pomiędzy zjazdami w szkole) przebywał ze znajomymi w Holandii. Koszt wyjazdu wyniósł 1200 zł i w całości został sfinansowany przez ojca pozwanego, który na życzenie syna przelał na jego konto bankowe alimenty za 2 miesiące. Pozwany przyznał, że poinformował ojca, że wyjeżdża on do Holandii do pracy, gdyż obawiał się, że powód nie przekaże mu pieniędzy na wyjazd rekreacyjny. Pozwany w styczniu 2017 roku zakończył

naukę w Zaocznym Liceum Ogólnokształcącym (...) w W. i w lutym 2017 roku zapisał się do dwuletniego studium zawodowego, w którym zdobędzie zawód technika – informatyka. Na początku marca 2017 roku z powodu nawrotu przepukliny pozwany przeszedł drugą operację i z powodów zdrowotnych nie zdał matury. Pozwany nie jest w stanie podjąć pracy zawodowej, tak z powodu stanu zdrowia jak i z powodu braku kwalifikacji. Nie posiada wyuczonego zawodu i nie może podjąć pracy fizycznej ani schylać się. Ma założone na stałe 4 śruby w kręgosłupie i 4 blaszki i nosi gorset, który usztywnia mu plecy i w celu odzyskania sprawności fizycznej musi on najpierw przejść rehabilitację. Termin rozpoczęcia prywatnej rehabilitacji został wyznaczony na czerwiec 2017 roku. Obecnie miesięczny koszt utrzymania pozwanego wynosi około 2000 zł i w znacznej części ponoszony jest przez jego matkę. Od daty wydania wyroku zaocznego w niniejszej sprawie pozwany nie otrzymuje alimentów od pozwanego. (e-protokół rozprawy z dnia 23 maja 2017 roku zeznania pozwanego, e-protokół rozprawy z dnia 23 maja 2017 roku zeznania świadka M. N., k. 37 zaświadczenie lekarskie, k. 38, 79 zaświadczenie ze szkoły, k. 57, 69, 76-78 kserokopie dokumentacji medycznej, k. 70-75 kserokopie faktur VAT)

Matka pozwanego **M. N.** ma obecnie 41 lat, posiada wykształcenie średnie. Leczy się ona onkologicznie. Od sierpnia 2016 r. prowadzi ona działalność gospodarczą – sklep spożywczo-monopolowy. Jej średnie zarobki z prowadzonej działalności gospodarczej wynoszą 3000-4000 złotych miesięcznie. Mieszka ona wraz z dziećmi w W. przy ul. (...) w wynajmowanym domu jednorodzinnym. Koszt wynajmu domu łącznie ze sklepem wynosi 2700 zł miesięcznie, z czego 1000 zł miesięcznie płaci ona tytułem wynajmu lokalu użytkowego i 1700 zł miesięcznie tytułem wynajmu domu. Na utrzymanie młodszych dzieci zostały zasądzone w postanowieniu zabezpieczającym alimenty w wysokości 1070 zł na każde dziecko, które nie są jednak regulowane. Ponosi ona koszty utrzymania dzieci i koszty związane z utrzymaniem domu, w którym mieszkają, na które składają się następujące opłaty: energia gazowa – w okresie zimowym 1600 zł co 2 miesiące, energia elektryczna – 300 zł miesięcznie, opłaty za wodę – 280 zł miesięcznie. M. N. wzięła kredyt mieszkaniowy w banku i zakupiła za 190 000 zł w styczniu 2017 roku mieszkanie, które wymaga generalnego remontu. Powyższe mieszkanie jest beczynszowe i w związku z tym nie ponosi ona opłat za czynsz za to mieszkanie. (e-protokół rozprawy z dnia 23 maja 2017 roku zeznania świadka M. N., k. 58-65, 101-108 dokumentacja medyczna, k. 66-68, 98-100 kserokopie rozliczeń dochodu, k. 80-92 kserokopie deklaracji podatkowych, k. 93 kserokopia aktualnego harmonogramu spłat kredytu hipotecznego, k. 94, 96 kserokopie rachunków)

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione dokumenty, które nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności pomimo tego, iż część z nich została przedstawiona w formie kserokopii. W sprawie wykorzystano również akta postępowań prowadzonych przed tut. Sądem: sprawy o sygn. akt VI RC 237/14 (o podwyższenie alimentów od powoda na rzecz córki K. N. (2)), sprawy o sygn. akt VI RC 236/14 (o podwyższenie alimentów od powoda na rzecz pozwanego K. N. (1)) oraz sprawy o sygn. akt VI RC 106/09 (o podwyższenie alimentów od powoda na rzecz córki K. N. (2) oraz na rzecz pozwanego K. N. (1)). Zwrócić należy uwagę, iż strony postępowania nie kwestionowały mocy dowodowej w/w dokumentów.

Ustalenia faktyczne zostały również poczynione w oparciu o zeznania powoda A. N. oraz pozwanego K. N. (1) składane w charakterze strony, a także w oparciu o zeznania przesłuchanego w sprawie świadka M. N., a także w oparciu o znaną Sądowi sprawę z urzędu sygn. akt VI Rc 419/16.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje

Stosownie do treści przepisu art. 347 Kodeksu postępowania cywilnego, po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub w części utrzymuje w mocy albo uchyla wyrok i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

Sąd rozpoznając sprzeciw od wyroku zaocznego uznał, że K. N. (1) w ustawowym terminie złożył sprzeciw od wyroku zaocznego z dnia 10 listopada 2016 roku i uznał, że sprzeciw ten jest zasadny. Wobec powyższego w pkt 1 sentencji wyroku tut. Sąd uchylił wyrok zaoczny z dnia 10 listopada 2016 roku.

Podstawą dochodzonego przez powoda A. N. roszczenia jest przepis art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Zgodnie z powyższym przepisem w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej

obowiązku alimentacyjnego. Zgodnie natomiast z art. 133 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Oznacza to, że z wyjątkiem sytuacji, gdy dochody z majątku dziecka i dochody z innych źródeł (w tym przede wszystkim praca zarobkowa) wystarczają do prawidłowego rozwoju fizycznego i intelektualnego dziecka, rodzice są obowiązani dostarczać mu odpowiednie środki. Jedyną okolicznością powodującą ustanie alimentów jest to, że dziecko może się samodzielnie utrzymać lub dochody z majątku dziecka pozwalają na pokrycie jego potrzeb.

Zakres świadczeń alimentacyjnych w myśl art. 135 § 1 i § 2 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, zaś wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, ale tylko wówczas, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się (art. 133 § 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego).

Opierając się na zebranych w sprawie materiale dowodowym Sąd uznał, iż od czasu ustalenia alimentów w wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 6 maja 2009 roku w sprawie o sygn. akt VI RC 106/09 na kwotę 600 złotych miesięcznie, nie nastąpiła istotna zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego dająca podstawę do ustalenia, że obowiązek alimentacyjny powoda A. N. wobec syna K. N. (1) wygasł.

W dacie wydania ostatecznego orzeczenia w przedmiocie alimentów powód A. N. miał 33 lata, był żołnierzem zawodowym i jego zarobki miesięczne wynosiły około 5000 zł netto miesięcznie. Spłacał 3 kredyty w łącznej wysokości 1200-1500 zł miesięcznie i poza alimentami na pozwanego, płacił on alimenty na córkę w wysokości 400 zł miesięcznie. Obecnie zaś powód A. N. ma 44 lata i jest żołnierzem zawodowym. Jego średnie miesięczne wynagrodzenie w okresie 01.2017 – 03.2017 r. wyniosło 10.337,48 zł netto. W 2014 roku osiągnął on dochód w wysokości 115.675,00 zł (tj. 9639,58 zł brutto miesięcznie), zaś w 2015 roku osiągnął on dochód w wysokości 122.727,71 zł (tj. 10227,31 zł brutto miesięcznie).

Poza alimentami na pozwanego, płaci alimenty na córkę w wysokości 1000 zł miesięcznie. Powyższe oznacza, że jego sytuacja materialna jest bardzo dobra. W ocenie Sądu spełnianie przez niego obowiązku alimentacyjnego względem pozwanego w wysokości po 600 zł miesięcznie nie jest połączone z nadmiernym dla niego uszczerbkiem.

Natomiast pozwany K. N. (1) w dacie wydania ostatecznego orzeczenia w przedmiocie alimentów miał 13 lat. Obecnie pozwany jest już pełnoletni i ma ukończone 21 lat. Podstawową kwestią, którą Sąd rozpatrywał w niniejszej sprawie było ustalenie, czy obecnie pozwany K. N. (1) jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Mając na uwadze zebrany w sprawie materiał dowodowy tutejszy Sąd doszedł do przekonania, że pozwany K. N. (1) nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Pomimo tego, że kontynuuje on edukację w systemie zaocznym, mając na uwadze jego stan zdrowia (pozwany przeszedł dwie operacje i oczekuje na rozpoczęcie rehabilitacji), należy uznać za uzasadnione, że nie może on podjąć jeszcze pracy zarobkowej.

Wskazania pozwanego złożone przez niego podczas przesłuchania na rozprawie sądowej należało więc uznać za logiczne. Przeciwnie Sąd ocenił kontrargumentację powoda, który uważał, że jego pełnoletni syn jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Wskazać należy, że pozwany przeszedł dwa poważne zabiegi medyczne, które przed ich przeprowadzeniem wymagały przeprowadzenia wielomiesięcznych konsultacji. Jak wynika z wiarygodnych zeznań pozwanego, jak i jego matki, która brała aktywny udział w wychowaniu syna i od czasu wystąpienia u niego problemów zdrowotnych jest zaangażowana w proces leczenia syna, pozwany w chwili obecnej musi skupić się zgodnie z

zaleceniami lekarzy na podjęciu niezbędnej rehabilitacji, dzięki której będzie miał szanse na samodzielne i bezbolesne poruszanie się i podjęcie np. pracy biurowej, dzięki której będzie mógł samodzielnie utrzymać się.

Mając na uwadze dowód z przesłuchania stron postępowania wskazać należało, że powód, z uwagi na swoje relacje z małżonką i synem, nie jest zaangażowany w proces leczenia pozwanego. Z uwagi na powyższe nie posiada on informacji na temat aktualnego stanu zdrowia swojego syna. W ocenie Sądu, w przypadku, gdyby powodowi faktycznie zależało na dobru swojego syna, byłby w stanie udać się do szpitala, w którym przebywał jego syn i uzyskać informacje na temat jego stanu zdrowia.

Sąd wziął również pod uwagę, że pozwany dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się, gdyż wykazuje chęć dalszej nauki. Po ukończeniu w styczniu 2017 roku nauki w Zaocznym Liceum Ogólnokształcącym (...) w W. pozwany w lutym 2017 roku zapisał się do dwuletniego studium zawodowego. Po ukończeniu studium zawodowego pozwany zdobędzie wykształcenie zawodowe technika – informatyka i w przypadku, gdy proces jego rehabilitacji będzie przebiegał prawidłowo i jego dolegliwości związane z układem ruchowym ustąpią lub co najmniej ulegną zdecydowanej poprawie, będzie on mógł w przyszłości podjąć pracę zawodową, np. w zawodzie informatyka, tj. w zawodzie, w którym występuje na rynku pracy duże zapotrzebowanie i dzięki wykonywaniu pracy zawodowej będzie w stanie utrzymać się samodzielnie.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, iż pozwany nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, dlatego w punkcie II sentencji wyroku oddalił powództwo o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano w oparciu o artykuł 98 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego. Zgodnie z art. 98 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Jednocześnie w myśl art. 98 § 3 Kodeksu postępowania cywilnego, do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Zgodnie z art. 99 Kodeksu postępowania cywilnego stronom reprezentowanym przez radcę prawnego, rzecznika patentowego lub Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata. Stawki te zostały określone w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r., poz. 1800). Sąd na podstawie § 2 pkt 4 w zw. z § 4 ust. 1 pkt 9 w zw. z § 4 ust. 4 powyższego rozporządzenia, zasądził od powoda A. N. na rzecz pozwanego K. N. (1) kwotę 1200 złotych tytułem zwrotu poniesionych kosztów zastępstwa procesowego. W pozostałym zakresie pozostawił strony przy poniesionych kosztach postępowania.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.